

Kot bivši nadporočnik in dokaj izobražen mož si je pridobil kmalu ugled med ondotnimi slikarji. Zlasti se je sprijaznil s Cánonom (Iv. pl. Straširipka, 1829—1885), ki je bil tudi vojak od l. 1848—1855. Njegova je n. pr. slika velikega oltarja v križanski cerkvi v Ljubljani. Drugi znameniti prijatelj mu je bil Anzelm Feuerbach (1829—1880). Feuerbach Wolfa ni pozabil. Ko je l. 1874. potoval skozi Ljubljano, mu je svoj prihod pismeno naznanil. Wolfa je to izporočilo zelo razveselilo. S Simonom Ogrinom sta atelier lepo osnažila in uredila. Wolf je potem Feuerbacha peljal na izprehod na Dunajsko cesto, ker je Feuerbach želel videti Triglav.

Konstantin pl. Wurzbach pripoveduje še naslednjo dogodbo: Kako je Feuerbach Wolfa kot umetnika cenil, se jasno vidi iz okolnosti, da je Wolfa povabil, naj mu pride na Dunaj pomagat slikati al fresco avlo dunajske akademije za umetnost, katero delo je ministrstvo za bogočastje in uk poverilo Feuerbachu. Gotovo bi se tu Wolfu odprl nov svet in prisojena bi mu bila sijajnejša bodočnost, pa Feuerbachova smrt je preprečila načrt. Ta pripoved pa ne sloni na resnici, ker je Feuerbach slikal za to avlo „Padec titanov“ (Titanensturz) z oljnatimi barvami, čeprav slike vsled prenagle smrti ni popolnoma dovršil.

Štiri leta se je Wolf pridno učil v Benetkah, marljivo snemal po cerkvah in v akademiji lepe nabožne slike, da bi imel za poznejšo dobo pripravljene vzorce. L. 1858. se povrne v svojo domovino in se naseli v Ljubljani. Tu se oženi 27. maja 1858 z Nežo Sernitz¹ in se nastani v župniji sv. Jakoba, kjer se mu je rodila 16. januarja 1859. prva hčerka Nežica, ki je pa že 2. februarja 1860 umrla. Druga hčerka je bila rojena 17. februarja 1860 in ta še živi. Boter je bil obema slikar Ivan Borovsky. Pozneje se je naselil v Šent Vidu pri Ljubljani pri podobarju Mateju Tomcu, kjer je sedaj gostilna „Pri jagru“.

Razmere Wolfu niso bile tedaj neugodne. Umetnikov so takrat potrebovali na Kranjskem. Langus je že l. 1855. izdihnil, Kurz pl. Goldenstein je imel sicer mnogo posla, pa v dobi političnih bojov ni bil kaj priljubljen in se je l. 1867. preselil v Gradec; Stroy ni bil posebno produktiven in je slikal večinoma portrete, kakor tudi Juri Tavčar v Rožnih ulicah, Matej Koželj je bil šele pričetnik, le P. Künl je imel precej naročnikov. Dela ni manjkalo, čeprav ubožni naročniki niso mogli sijajno plačevati. Sicer pa tedaj življenje v Ljubljani ni bilo drago.

¹ Poroka je bila v trnovski župniji, ker je nevesta stanovala v Krakovem st. 44. Njen oče je bil mesar in hišni posestnik. Wolf je stanoval tedaj v kolizejskem predmestju št. 84; ženin je bil star 33 let, nevesta, rojena 10. januarja 1828 pa 30 let.

V začetku je Wolf izvrševal manjša dela. Med prva spada preslikanje kapelice na Dobrovi. M. B. je še precej trdo risana, Bog Oče proti cerkvi je boljši. Pozneje je dobival stalna naročila. Njegov hišni gospodar v Šent Vidu, podobar Matej Tomc, je imel vedno mnogo naročil za oltarje, prižnice itd. Za slike je večinoma priporočal Wolfa. Cerkevnikova žena pri ljubljanski stolnici M. Rasp je izdelovala bandera. Slike je naročala pri Wolfu. Tako je postal Wolf cerkven slikar.

Prvikrat beremo njegovo ime v Novicah (1859, 400), ko je slikal z Borovskim strop svetišča v trnovski cerkvi v Ljubljani in ko je moral razširiti sliki sv. Janeza Krstnika in Brezmadežne, obe Mencingerjevi, za novi veliki oltar, ker sta bili prekratki.

WOLF: STROP NAD VELIKIM OLTARJEM V VELIKIH LAŠČAH

L. 1860. je slikal za trnovsko cerkev božji grob. Pogodba je bila sklenjena 16. januarja 1860. Za delo je dobil 170 gld., pozneje še 8 gld. in za dodatno delo še 50 gld. Leta 1861. je naslikal za trnovsko cerkev prosojno sliko Kristusa na Oljski gori s štirimi postranskimi podobami. (Podatki gosp. župnika Vrhovnika.)

Okrog l. 1861. je naslikal manjšo podobo sv. Štefana, ki jo je volil 17. avgusta 1907 zamrli slavinski župnik Matija Prijatelj zavodu sv. Stanislava v Šent Vidu.

L. 1861. ali 1862. je slikal strop svetišča župne cerkve v Velikih Laščah. Ta cerkev je bila l. 1857. nanovo sezidana in 16. septembra 1860 posvečena. Treba jo je bilo še okrasiti. Wolf je naslikal na mokri omet Marijino vnebovzetje s skupinami angelov.

Leta 1863. je dovršil slikanje župne cerkve v Trbovljah. Na čelu nad velikimi vrati je naslikal Boga Očeta, ki z razprostrtimi rokami blagoslavlja ljudstvo, nekoliko više pa sv. Družino, Jezusa ob